

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם דמ"א"!

גליון ס"ה: – ה נסלו – ה אדר – ה סיון – ה אלול

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא דבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד, פדי שוביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי נדיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים ואהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

סימן שיח – דין המבשל בשבת, ובו י"ט סעיפים

א. המבשל בשבת (או שעשה אחת משאר מלאכות) (טור)
במזיד אסור לו לעולם ולאחרים מותר למוצאי שבת מיד
ובשווג אסור בו ביום גם לאחרים ולערב מותר גם לו מיד
(ואם אמר לאינו יהודי לעשות לו מלאכה בשבת עיין לעיל
סימן ש"ז סעיף כ')

ב. השוחט בשבת לחולה בין שחלה מאתמול בין שחלה היום
מותר הבריא לאכול ממנו חי (בשבת) אבל המבשל (או
עשה שאר מלאכה) לחולה אסור (בשבת) לבריא או לחולה
שאין בו סכנה דחיישינן שמא ירבה בשבילו. הגה: ואפילו
בישל על ידי אינו יהודי אסור בשבת (מוספות פרק קמא דגיטין
ור"ן פרק אין מעמידין) ואם קצץ פירות מן המחובר לחולה בשבת
אפילו היה חולה מבעוד יום אסור לבריא בשבת משום שגדל
והולך בשבת ויש בו משום מוקצה (גיט יוסף נשס אורחות חיים):

ג. כשם שאסור לבשל באור כך אסור לבשל בתולדת האור
כגון ליתן ביצה בצד קדרה או לשברה על סודר שהוחם
באור כדי שתצלה ואפילו בתולדת חמה כגון בסודר
שהוחם בחמה אסור גזירה אטו תולדת האור וכן אסור
להטמינה בחול או באבק דרכים שהוחמו מכח חמה אבל
בחמה עצמה כגון ליתן ביצה בחמה או ליתן מים בחמה
כדי שיחמו מותר:

ד. תבשיל שנתבשל כל צרכו יש בו משום בשול אם נצטנן.
הגה: ויש אומרים דוקא אם מצטמק ויפה לו (כנינו ירוסס חלק
ג). ואם לא נתבשל כל צרכו ואפילו נתבשל כמאכל בן
דרוסאי שייך בו בשול אפילו בעודו רותח והני מילי שיש
בו בשול אחר בשול בתבשיל שיש בו מרק אבל דבר
שנתבשל כבר והוא יבש מותר לשרותו בחמין בשבת ואם

הוא דבר יבש שלא נתבשל מלפני השבת אין שורין אותו
בחמין בשבת אבל מדיחים אותו בחמין בשבת חוץ מן
המליח הישן ומן הדג שנקרא קולייס האספנין שאינם
צריכים בשול אלא מעט והדחתן היא גמר מלאכתן. הגה:
והוא הדין כל דבר קשה שאינו ראוי לאכול כלל בלא שרייה
דאסור לשרותו בשבת דהוי גמר מלאכה (הגהות מרדכי):

ה. יש מי שאומר דדבר שנאפה או נצלה אם בשלו אחר כך
במשקה יש בו משום בשול ואסור ליתן פת אפילו בכלי
שני שהיד סולדת בו ויש מתירין. הגה: בכלי שני ויש
מקילין אפילו בכלי ראשון ונהגו ליהזר לכתחלה שלא ליתן פת
אפילו בכלי שני כל זמן שהיד סולדת בו:

ו. כלי שיש בו דבר חם שהיד סולדת בו מותר להניחו בשבת
על גבי קדירה הטמונה כדי שישמור חומו ולא יצטנן
ויכול לטוח פיו בבצק אם יש לו בצק שנלוש מאתמול
אבל אין מניחין כלי שיש בו דבר שאינו חם כל כך על גבי
קדירה שהיא חמה כל כך שהעליון יכול להתחמם מחומה
עד שתהא היד סולדת בו:

ז. יש מפרשים דהא דשרי להניח כלי שיש בו דבר חם על
גבי קדירה הטמונה אפילו כלי התחתון על האש שרי ויש
מפרשים שאם כלי התחתון על האש לעולם אסור:

ח. להניח דבר קר שנתבשל כל צרכו על גבי מיחם שעל האש
יש אומרים שדינו כמניחו כנגד המדורה וכל דבר שמותר
להניחו כנגד המדורה במקום שהיד סולדת בו כגון שיבש
מותר להניחו על גבי מיחם שעל גבי האש ויש אומרים
דהוי כמניח על גבי כירה לכתחלה ואסור אפילו אם
נתבשל כל צרכו ואפילו אם מצטמק ורע לו ואפילו אם
נותנו שם לשמור חומו וראשון נראה עיקר ומכל מקום אם
הוא תבשיל שיש בו רוטב ומצטמק ויפה לו אסור לדברי
הכל:

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון סה]